

	Olvass!	Elmélkedj!	Cselekedj!
febr.18. vasárnap	Ter 9,8-15 Zsolt 24 1Pét 3,18-22 Mk 1,12-15	A Sátántól eredő kísértés célja, hogy elbukjunk és eltávolodjunk Istentől. Ha nincs tükör, az ember nem látja saját arcát. Ha nincs ellenfél, nem ismerjük fel hibáinkat. Az Ellenség, Ellenfél (héberül Sátán) így tehát burkoltan Isten malmára és a saját malmunkra hajtja a vizet. Igaz, hogy a kísértések megtépáznak, sokszor elbukunk bennük és bűnt követünk el. A bűn azonban olyan, mint a kagylóba került homokszem: gyöngy lehet belőle, de verejtékes munka árán.	Átgondolom, mit is jelent nekem a bűjt, hogyan tudnám még szebben megélni? Konkrét elhatározást teszek a jövő hét lemondásaira.
febr.19. hétfő	Lev 19,1-18; Mt 25,31-46	Önző, önmagába forduló világunkban nehéz a másik ember felé fordulni. A hangosan követelőző lecsúszott emberek mellett nehéz észrevenni a valóban rászorulókat, a csendesen szenvedőket. Az önérvényesítésre bízató reklámhadjáratok mellett nehéz meghallani a segítséget kérő hangját. Mégis, Jézus arra hív, hogy segítsünk a másik emberen, Hogy nyitott szemmel és füllel járjunk, meghalljuk a másik ember segélykérését, akkor is, ha alig hallhatóan mondja, jelzi. Azáltal válhatunk jellé a világban, ha megéljük a szeretetet, ha figyelünk a másik emberre, ha tudjuk, kihez fordulhatunk segítségért, ha segítünk a rászorulóknak eljutni a megfelelő helyre.	Ma igyekszem jót tenni valakivel, olyannal, aki „nem érdemli meg”.
febr.20. kedd	ApCsel 1,15-26 Jn 15,9-17	Ez azonban nem ingyen barátság, akkor nevezi barátainak, ha megteszik mindazt, amit parancsolt nekik. Vagyis Jézus parancsai új viszonyt teremtenek közte és tanítványai között. Valamit megértenek a parancsok révén Jézus lelkéből a tanítványok. Majd pedig talányosan jövőre sorsára utalva Jézus a számunkra a legkülönösebb barátság mércét adja: „Senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért.”	Néhány perccel több időt szentelek az imádságnak.
febr.21. szerda	Jón 3,1-10; Lk 11,29-32	Jézushoz tartozni azt jelenti, hogy konkrét döntéseket hozni, olyan döntéseket, melyek összhangban vannak a hitünkkel. Tűzet hozott Jézus. A tűz világít a sötétben. Nem azt kérdezzük az egyes helyzetekben, hogy mit fognak mondani, mit fognak gondolni az emberek rólam, hanem megkérdezzük, hogy Krisztus minek örvendene ebben a konkrét helyzetben. Mit mondjak, mit tegyek, vagy mit ne mondjak, mit ne tegyek. Ezért kell minden munkánk előtt és után imádkozni, hogy megkérdezzük Tőle, mit szeretne, mi a véleménye, arról, amit tenni szeretnék? Néha választanom kell, hogy Krisztussal akarok békességben lenni, vagy az emberekkel.	Elkezdem a készülődésemet a szentgyónásomra.
febr.22. csütörtök	Eszt 4,17- Mt 7,7-12	Az itt lévő arany szabály ugyanazt az igazságot tanítja, mint a Hegyi Beszéd más részein: „Amilyen mértékkel mérték, olyannal mérnek néktek”. Amit mással cselekszünk – akár jó, akár rossz –, bizonyosan visszaszáll ránk, áldásként vagy átokként. Mert amit adunk, azt kapjuk vissza. Ha földi áldásokban részesítjük embertársainkat, ezek az áldások ugyanúgy térnek hozzánk vissza. Sőt a nyomorúság idején gyakran megnégyszereződve kapjuk vissza őket.	Végiggondolom, ma mennyi széppel-jóval ajándékozott meg Isten. Hálát adok érte.
febr.23. péntek	Ez 18,21-28; Mt 5,20-26	Krisztus nem olyan életszentséget hirdet, mint a farizeusok és az írástudók. Ő nem a törvény betűjét hangoztatja elsősorban, hanem igaz lelkiületet kíván követőitől. A bűnt nem büntetéssel akarja irtani, hanem megelőzéssel. Az ember uralkodjék vágyain, szenvedélyein, melyek bűnre csábítják.	Megbocsátok azoknak, akik a héten megbántottak. Igyekszem ennek jelét is adni!
febr.24. szombat	MTörv 26,16-19 Mt 5,43-48	Szeretetünk őszinteségének nem az a fokmérője, hogy milyen és mekkora érzelmeket táplálunk embertársaink iránt. Sokkal inkább az mutatja meg kölcsönös szeretetünk valóságát, tisztaságát, hogy mennyire tudunk olyanokat szeretni, akiktől nem kapunk viszonzást.	Felkeresek valakit, akivel eddig haragban voltunk. Bocsánatot kérek/megbocsátok!